

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/813/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207551
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813207551.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa D. H. N., s.r.o., F.: XX XXX XXX, so sídlom G., B. č. Xzastúpený Y. H., s.r.o., F.: XX XXX XXX, G., B. č. 5, proti odporkyni L. E., bytom E., Q. č. X/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: L. na ochranu občana spotrebiteľa E., F.: XX XXX XXX, K., J. X. zastúpený advokátom Z. M. U., X., J. H. č. X/A, o zaplatenie 361,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. septembra 2013, č.k. 13C/76/2013-32 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. M. U., advokáta, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Ďalej rozhodol, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 68,74 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. M. U., advokáta so sídlom J. H. X/A, X., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 14,87 eur s tým, že vrátenie súdneho poplatku vykoná Daňový úrad Bratislava po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 361,69 eur, s úrokom z omeškania v sume 60,66 eur, s 9,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 361,69 eur od 18.01.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 20.05.2013 doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 23.05.2013 elektronicky a podpísaným zaručeným elektronickým podpisom vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa E., F.: XX XXX XXX, J. legionárov č. 5, K.. Q. súd Prievidza vydal dňa 30.05.2013 č. k. 12Ro/114/2013-18 platobný rozkaz, ktorým odporkyni uložil, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 361,69 eura s úrokom z omeškania vo výške 60,66 eura, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 361,69 eura od 18.01.2013 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 82,48 eura a ostatné trovy konania vo výške 21,50 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Následne vedľajší účastník na strane odporcu podaním zo dňa 21.06.2013 doručeným súdu dňa 24.06.2013 podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom najmä vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku. Dňa 06.09.2013 bolo súdu doručené písomné podanie navrhovateľa, ktorým navrhovateľ zoberal svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku za návrh. Keďže navrhovateľ zoberal svoj návrh o zaplatenie 361,69 eura s príslušenstvom v celom rozsahu späť písomným podaním zo dňa 02.09.2013, doručeným súdu dňa 06.09.2013, t. j. ešte

pred začatím pojednávania vo veci samej, súd konanie vo veci podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v súvislosti s týmto konaním žiadne nevznikli, hoci mala na ne nárok v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V zmysle citovaného uznesenia platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ svoj návrh vzal v tomto konaní späť bez toho, aby mu odporkyňa plnila, čoho sa svoji návrhom domáhal, a preto z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a teda je povinný nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporkyne, na strane ktorej vystupuje, vo veci vzniesol námietku premlčania a následne došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Z toho je zrejmé, že u vedľajšieho účastníka šlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 68,74 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 26,56 eur + režijný paušál 7,81 eur a odpor zo dňa 21.06.2013 26,56 eur + režijný paušál 7,81 eur). Na základe ustanovenia § 11 odsek 3 zákona o súdnych poplatkoch, sa poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania vráti, ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 361,69 eura s príslušenstvom podľa položky 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch v sume 21,50 eur. Nakoľko zobral navrhovateľ svoj návrh vo veci späť ešte pred začatím prvého pojednávania, v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch súd vracia navrhovateľovi súdny poplatok krátený o 6,63 eur, t. j. súdny poplatok v sume 14,87 eur, prostredníctvom príslušného daňového úradu po právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie

vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania odporkyne vo výške 21,09 eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník- združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo

v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplattenia istiny v sume 361,69 eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 06.09.2013, podané späťvzatie návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 68,74 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 26.06.2013 doručil súdu prvého stupňa odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.05.2013, č.k.12Ro/114/2013-18, v ktorom zároveň právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 68,74 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu + režijný paušál 7,81 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.